

РЕШЕНИЕ

№ 826

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9524** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на В. Д. В. срещу Решение №20054729/13.09.2022 г. по НАХД № 5794/2021 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 16 състав, с което е потвърдено наказателно постановление №21-4332-005092/23.03.2021 г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на В. В., за нарушение на чл. 20, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 200 лева и за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв.

В касационната жалба се съдържат доводи, че първоинстанционното решение е неправилно, поради противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че превратното възприемане на фактите, изложени от разпитаните свидетели и липсата на правилна преценка на въззивния съд относно липсата на щета, е довело до незаконосъобразно постановеното съдебно решение. Отправено е искане да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендирани са направените разноски в съдебното производство.

Ответната страна не взема отношение към наведените с касационната жалба твърдения.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че на 01.03.2021 г. В. Д. В. при управление на моторно превозно средство „Ф. Транспортер" с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]ударил паркирания на инвалидно място лек автомобил „Шкода О." с рег. [рег.номер на МПС] , в резултат на което били нанесени минимални щети на автомобила, състоящи се в напукване на задната броня. На мястото били извикани свидетелите М. Т. и Б. К., които при проверка на документите на предизвикалия ПТП шофьор установили, че В. Д. В. не е носил контролния талон към свидетелството за управление на МПС. Горното е наложило съставянето на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 343877 от 01.03.2022 г., въз основа на който е издадено оспореното НП.

Районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, както и показанията на разпитаните свидетели М. Т., Б. К. и Л. Г.. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е достигнал до извод за наличието на нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Районният съд е изложил и мотиви защо не е приложил чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Въззивният съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Въззивният съд правилно е установил фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства и е формирал правилни правни изводи, които се възприемат от настоящия състав.

Настоящият касационен състав счита, че правилно въззивният съд е дал вяра на показанията на разпитаните свидетели М. Т. и Б. К. като логични и непротиворечиви, поради което оплакванията на касационния жалбоподател в тази насока са напълно

безпочвени. Голослвни са твърденията за заинтересованост на двамата свидетели, обосновани с разбирането, че са изразили отрицателно отношение към жалбоподателя. Напротив Двамата свидетели подробно са посочили поведението на жалбоподателя и това изпълнение на задължението за излагане на възприетите факти, при което не може да се окачестви като отрицателно отношение към определено лице. Действително двамата свидетели не са били очевидци при настъпване на ПТП, но същите са посетили местопроизшествието и дават сведения за настъпилите вреди и поведението на жалбоподателя, който сам си е признал, че нарочно е предизвикал ПТП – то. Относно показанията на свидетеля Л. Г. правилно не са кредитирани от районния съд, тъй като не могат да се ценят като безпристрастни и обективни. Районният съд не е допуснал процесуални нарушения, като не е изискал документи от застрахователните дружества и не е назначил експертиза, касаеща наличието на щети по автомобила. Посочените обстоятелства са категорично установени, за което СРС е изложил подробни мотиви, при което фактичката обстановка е изяснена и липсва процесуално нарушение.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Възраженията на касатора, поддържани и пред настоящата инстанция, касаещи установената фактическа обстановка, в частност причините за настъпване на ПТП, липсата на причинени щети и констатациите на контролните длъжностни лица за пътната ситуация, настоящият състав намира за неоснователни. В случая е безспорно установено, че водачът не се е съобразил със съществуващото между автомобилите отстояние, като е причинил и процесното ПТП, в резултат на което били нанесени минимални щети на автомобила. Пътнотранспортното произшествие е легално дефинирано в т. 30 на § 6 от ДР на ЗДвП, като събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. По делото безспорно е установено, че В. Д. В. е причинил пътно транспортно произшествие, по смисъла на дадената от законодателя легална дефиниция, тъй като по автомобила са били нанесени материални щети.

Следващото констатирано от контролните органи нарушение – управление на пътно превозно средство без контролен талон. Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП императивно вменява в задължение на водач на моторно превозно средство, при управлението му да носи свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ от съответната категория и контролния талон към него. Законодателят не предоставя възможност за управление на ППС без СУМПС и контролен талон. В този смисъл и без значение какви са били причините, поради които В. Д. В. не е носил със себе си СУМПС и КТ, правилно е било прието, че е осъществен състав на административно нарушение.

Не се споделят възраженията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка въззивният съд е изложил подробни мотиви, които се възприемат от настоящия състав на касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

Поради което касационният състав намира, че са правилни изводите на районния съд за материалната законосъобразност на НП, както и за съставомерност на извършените

от В. нарушения, за правилната им квалификация и наложени административни наказания, в съответствие на посочените като нарушени разпоредби с описаната фактическа обстановка.

Предвид гореизложеното, касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

Водим от горното, Административен съд – София град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20054729/13.09.2022 г. по НАХД № 5794/2021 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 16 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.